

عنوان مقاله:

بررسی و نقد براهین نقض غرض و اعتماد در اثبات عصمت انبیاء

محل انتشار:

پژوهشنامه فلسفه دین، دوره 18، شماره 1 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 23

نویسنده:

حسین اترک - دانشیار گروه فلسفه، دانشگاه زنجان، زنجان، ایران.

خلاصه مقاله:

این مقاله در زمینه کلام شیعی به بررسی دو برهان عقلی در اثبات عصمت انبیاء می‌پردازد. برهان نقض غرض و برهان اعتماد مهم‌ترین براهین عقلی هستند که متکلمان اسلامی، به ویژه شیعی، برای اثبات مطلق انبیاء اقامه کرده‌اند. بر اساس برهان نقض غرض، اگر انبیاء معصوم نباشند، غرض خداوند از ارسال رسل برای هدایت مردم میسر نخواهد شد؛ چراکه با ارتکاب معاصی توسط انبیاء و تبعیت مردم از آنها، مردم نیز دچار گمراهی خواهند شد. بر اساس برهان اعتماد، از آنجا که هدایت مردم منوط به اعتماد و وثوق آنها به انبیاء است و ارتکاب معاصی، خطا و نسیان موجب سلب اعتماد کامل مردم به انبیاء می‌شود، بنابراین ضروری است انبیاء به طور مطلق از هر گونه سهو، نسیان و عصیان، کوچک و بزرگ، معصوم باشند. سؤال اصلی این تحقیق این است که آیا برای تحقق غرض الهی و اعتماد مردم به انبیاء نیازی به فرض عصمت مطلق است؟ با بررسی این براهین به این نتیجه رسیدیم که اشکالات متعددی بر آنها وارد است: جواز اعتماد به انبیاء بدون فرض عصمت مطلق آنها، تحقق غرض الهی با ارسال رسولان غیرمعصوم، مغالطه استنتاج هست از باید، اخص بودن این براهین از مدعا، همگی از جمله نقدهای وارد بر آنهاست.

کلمات کلیدی:

عصمت، انبیاء، برهان اعتماد، برهان نقض غرض

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1126121>

